

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 242/2020-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. júna 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Libora Duľu a Ladislava Duditsša (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť JUDr. Jozefa Veselého, správcu, Mierová 1, Veľký Krtíš, zastúpeného advokátkou JUDr. Denisou Veselou, Mierová 1, Veľký Krtíš, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5 K 1/2018 z 29. októbra 2018 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť JUDr. Jozefa Veselého, správcu, **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Obsah ústavnej sťažnosti, sťažnostná argumentácia a návrh rozhodnutia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. novembra 2018 doručená ústavná sťažnosť JUDr. Jozefa Veselého, správcu, Mierová 1, Veľký Krtíš (ďalej len „sťažovateľ“), ktorý sa v nej označil ako „*odvolaný správca konkurznej podstaty*

úpadcu J.F.K. s.r.o. so sídlom Haburská 25, Bratislava – mestská časť Ružinov“, pre namietané porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 5 K 1/2018 z 29. októbra 2018 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

2. Ústavná sťažnosť bola pôvodne pridelená sudcovi spravodajcovi Sergejovi Kohutovi, ktorému uplynulo funkčné obdobie sudcu ústavného súdu 16. februára 2019. Do tohto dňa nebolo o ústavnej sťažnosti sťažovateľa rozhodnuté. Plénum ústavného súdu prijalo 16. októbra 2019 Dodatok č. 1 k Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 (ďalej len „rozvrh práce“). Podľa čl. X bodu 5 rozvrhu práce boli nevybavené veci sudcov, ktorých funkčné obdobie uplynulo 16. februára 2019, prerozdelené medzi sudcov menovaných do funkcie 10. októbra 2019, a to náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov. Ústavná sťažnosť bola pridelená sudcovi spravodajcovi Ladislavovi Duditšovi, ktorý je v zmysle čl. II bodu 3 rozvrhu práce členom štvrtého senátu, preto bola ústavná sťažnosť prejednaná v tomto senáte, ktorý pracuje v zložení Miroslav Duriš (predseda senátu), Libor Duľa a Ladislav Duditš (členovia senátu).

3. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že uznesením okresného súdu č. k. 5 K 1/2018-186 zo 6. júla 2018 bol na majetok dlžníka J.F.K. s. r. o., Haburská 25, Bratislava, IČO 31 717 047 (ďalej len „úpadca“), vyhlásený konkurz a za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený sťažovateľ. Uznesením toho istého súdu z 29. októbra 2018 bol sťažovateľ odvolaný z funkcie správcu konkurznej podstaty, a to na základe uznesenia schôdze veriteľov úpadcu konanej 12. októbra 2018, na ktorej bolo rozhodnuté o odvolaní sťažovateľa z funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu a súčasne bolo rozhodnuté o ustanovení nového správcu.

4. Sťažovateľ namieta, že napadnuté rozhodnutie, ktorým bolo rozhodnuté o jeho odvolaní z funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu, je v rozpore so zákonom č. 7/2005

Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“), pretože schôdza veriteľov, z ktorej vychádza napadnuté rozhodnutie, bola zaťažená viacerými nedostatkami a súd bol podľa názoru sťažovateľa povinný túto schôdzu zrušiť a správcovi nariadiť jej zopakovanie. Sťažovateľ sa domnieva, že súd je povinný v rámci dohľadu nad činnosťou správcu z vlastného podnetu rozhodnúť o zrušení uznesenia schôdzy veriteľov, ak zistí, že jej priebeh mal také vady, ktorých prijatie by malo za následok porušenie práv riadnych účastníkov konania, ako aj ďalších osôb, o ktorých právach a povinnostiach sa má v konkurze konať. Konkrétne nedostatky, ktoré sťažovateľ v priebehu predmetnej schôdzy veriteľov vidí, sú tieto:

- v čase konania schôdzy veriteľov nebolo právoplatne rozhodnuté o odvolaní proti uzneseniu o vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu, pretože okresný súd nepredložil odvolanie, resp. celý spis odvolaciemu súdu, ktorý tak nemohol rozhodnúť v lehote ustanovenej zákonom o konkurze a reštrukturalizácii, a sťažovateľ ako správca musel prvú schôdzu veriteľov zvolať napriek týmto skutočnostiam;

- okresný súd v osobitnom konaní o priznaní hlasovacích práv veriteľovi [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] priznal hlasovacie práva napriek tomu, že existovali dôvodné pochybnosti o jeho postavení veriteľa (nedôveryhodný subjekt, hotovostná pôžička bez evidencie v účtovníctve a ďalšie), a naopak, veriteľovi [REDAKOVANÉ] hlasovacie práva nepriznal, hoci jeho pohľadávka mala obdobný titul ako pri veriteľovi [REDAKOVANÉ], ktorému boli hlasovacie práva priznané, čím súd ovplyvnil pomer hlasov na schôdzi veriteľov;

- okresný súd priznal hlasovacie práva veriteľovi Sienna Capital ES až po konaní schôdzy veriteľov, pričom ak by tak urobil pred konaním schôdzy, tak vzhľadom na výšku pohľadávky tohto veriteľa by bol pomer hlasovacích práv iný;

- plnomocenstvo zástupkyne veriteľa [REDAKOVANÉ] malo viacero nedostatkov (obsahovalo identifikáciu konkurzu v čase, keď ešte nebol vyhlásený, a teda bolo zjavne antedatované), no napriek tomu zástupkyňa toho veriteľa hlasovala na základe takéhoto neplatného plnomocenstva, pričom práve tento veriteľ navrhol výmenu správcu, hoci nemal súhlas nového správcu s jeho vymenovaním.

5. Podľa názoru sťažovateľa bol okresný súd povinný po doručení zápisnice z prvej schôdze túto zápisnicu preskúmať a mal tiež správcu vyzvať na podrobné vysvetlenie priebehu schôdze. Sťažovateľ si myslí, že ak by sa bol súd oboznámil s obsahom zápisnice a jej prílohami, tak mal schôdzu, resp. uznesenie ňou prijaté zrušiť a správcovi nariadiť jej zopakovanie.

6. Sťažovateľ odkazuje na viacero rozhodnutí ústavného súdu (I. ÚS 87/93, II. ÚS 117/2011, alebo IV. ÚS 187/2011) a tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je ústavne neudržateľné, pretože vykazuje znaky svojvôle, resp. svojvoľnej aplikácie jednoduchého práva, arbitrárnosti, nedostatočného odôvodnenia, kde výklad práva všeobecným súdom je taký, že popiera účel a zmysel príslušných zákonných noriem. Podľa sťažovateľa svojvoľia súdu môže za určitých okolností viesť k zásahu do označených práv zaručených ústavou a dohovorom.

7. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí ústavnej sťažnosti rozhodol nálezom takto:

„1. Základné právo sťažovateľa JUDr. Jozefa Veselého, správcu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd porušené bolo.

2. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5K 1/2018 zo dňa 29. októbra 2018 o odvolaní správcu sa zrušuje a vec sa vracia Okresnému súdu Banská Bystrica na ďalšie konanie.

3. Sťažovateľovi sa priznáva primerané finančné zadostučinenie ako náhrada nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch v sume 5.000,- €, ktoré je Okresný súd Banská Bystrica povinný zaplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Banská Bystrica je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania v sume 325,42 € na účet jeho právneho zástupcu advokátky JUDr. Denisy Veselej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Právomoc ústavného súdu a relevantná právna úprava

8. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

9. Podľa čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktorý sa v súlade s § 246 ods. 1 použije aj na konanie o tejto sťažnosti, ktoré začalo pred jeho účinnosťou.

11. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,

- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

12. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

13. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

14. Podľa § 32a ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom v čase vydania napadnutého uznesenia (rovnaká časová verzia je použitá aj pri ďalších citáciách tohto zákona v bodoch 12 až 14, pozn.) správca na podnet popretého veriteľa bez zbytočného odkladu predloží súdu prihlášku a) pohľadávky, ktorá bola účinne popretá iným veriteľom, bez ohľadu na to, či bola zároveň popretá aj správcom, b) pohľadávky priznanej rozhodnutím alebo iným podkladom, na základe ktorého by inak bolo možné nariadiť výkon rozhodnutia, alebo vykonať exekúciu, c) pohľadávky, v ktorej bolo uplatnené zabezpečovacie právo registrované v registri záložných práv, registrované v osobitnom registri, alebo zapísané v katastri nehnuteľností.

Podľa § 32a ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii správca spolu s prihláškou pohľadávky predloží súdu listiny, ktoré predložil prihlasujúci veriteľ, prípadne popierajúci veriteľ a uvedie zároveň svoje stanovisko, či pohľadávka je a v akom rozsahu evidovaná

v účtovníctve úpadcu, či je a v akom rozsahu namietaná úpadcom a či ju uznáva alebo ju poprel a v akom rozsahu a z akého dôvodu.

Podľa § 32a ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii súd na základe predložených listín bez zbytočného odkladu rozhodne, či a v akom rozsahu veriteľovi prizná hlasovacie práva a ďalšie práva spojené s popretou pohľadávkou.

Podľa § 32a ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii rozhodnutie podľa odseku 3 súd doručí správcovi a veriteľovi, o ktorého právach spojených s popretou pohľadávkou rozhodoval; rozhodnutie sa nezverejňuje v Obchodnom vestníku. Proti rozhodnutiu je oprávnený podať odvolanie veriteľ, o ktorého právach spojených s popretou pohľadávkou súd rozhodoval.

15. Podľa § 35 ods. 8 zákona o konkurze a reštrukturalizácii každý veriteľ oprávnený na schôdzi veriteľov hlasovať sa môže do piatich dní od skončenia schôdze veriteľov domáhať, aby súd zrušil uznesenie schôdze veriteľov, ak uplatnil na schôdzi veriteľov do zápisnice odôvodnenú námietku rozporu prijatého uznesenia so zákonom; uznesenie možno napadnúť len dôvodmi uvedenými v námietke. Ak je uznesenie schôdze veriteľov v rozpore so zákonom, súd uznesenie schôdze veriteľov do siedmich dní od doručenia návrhu zruší, inak návrh na jeho zrušenie v rovnakej lehote zamietne. Do rozhodnutia vo veci môže súd aj bez návrhu účinky uznesenia schôdze veriteľov pozastaviť.

16. Podľa § 36 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii do pôsobnosti schôdze veriteľov patrí rozhodovanie o výmene správcu. O výmene správcu sa rozhoduje vždy na prvej schôdzi veriteľov. Ďalšia schôdza veriteľov môže rozhodnúť o výmene správcu, len ak a) správca opakovane alebo závažne porušil povinnosti ustanovené týmto zákonom, b) hlasovacie práva všetkých veriteľov sa od poslednej schôdze veriteľov zmenili tak, že počet hlasov všetkých veriteľov sa zvýšil aspoň o 30 % alebo znížil aspoň o 30 % alebo vznikli podmienené pohľadávky, pri ktorých nebolo možné uplatniť hlasovacie právo na poslednej schôdzi veriteľov a ktoré predstavujú aspoň 30 % všetkých hlasovacích práv alebo c) výmenu správcu schváli trojštvrтинová väčšina hlasov všetkých veriteľov.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii na rokovaní schôdze veriteľov o výmene správcu má prítomný veriteľ oprávnený na schôdzi veriteľov hlasovať právo navrhnúť do funkcie nového správcu jednu osobu zo zoznamu správcov, ktorý vedie

ministerstvo podľa osobitného predpisu . O návrhoch na nového správcu schôdza veriteľov hlasuje postupne od návrhu veriteľa s najvyšším počtom hlasov, až kým návrh na nového správcu nie je schválený.

Podľa § 36 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii ak sa schôdza veriteľov uznesie na výmene správcu, súd bezodkladne po doručení zápisnice zo schôdze veriteľov jedným uznesením odvolá doterajšieho správcu a ustanoví do funkcie správcu schváleného schôdzou veriteľov.

Podľa § 36 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii súd návrh schôdze veriteľov na výmenu správcu uznesením odmietne, ak správcovi bráni vo výkone funkcie zákonná prekážka alebo neboli dôvody, aby schôdza veriteľov mohla o výmene správcu hlasovať. Uznesenie o odmietnutí hlasovania schôdze veriteľov súd bezodkladne zverejní v Obchodnom vestníku. Proti uzneseniu je oprávnený podať odvolanie veriteľ, ktorý hlasoval za správcu schváleného schôdzou veriteľov.

III.

Posúdenie veci ústavným súdom

17. Na základe skutkových tvrdení a právnej argumentácie obsiahnutej v ústavnej sťažnosti, ako aj na základe jej príloh ústavný súd ustálil, že jej podstatou je tvrdené porušenie práv sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým postupom, resp. rozhodnutím okresného súdu, ktorým sťažovateľa odvolal z funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu, hoci schôdza veriteľov, na ktorej bol sťažovateľ ako správca odvolaný, bola – podľa názoru sťažovateľa – zaťažená viacerými nedostatkami, podrobne opísanými v ústavnej sťažnosti.

18. Ústavný súd v rámci predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti zistil, že je daná jeho právomoc, sťažovateľ je zastúpený advokátom, ústavná sťažnosť má náležitosti ustanovené zákonom, je prípustná, bola podaná včas a oprávnenou osobou; ústavný súd však z materiálneho hľadiska musel skonštatovať jej zjavnú neopodstatnenosť.

19. Ústavný súd očakáva, že kvalifikovane zastúpenému sťažovateľovi je známa jeho dlhodobá ustálená judikatúra, v zmysle ktorej ústavný súd nie je zásadne oprávnený

preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu spočíva v kontrole zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať rozhodnutie všeobecného súdu v prípade, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť teda predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (m. m. I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02, III. ÚS 209/05). Ochrana základným právam a slobodám poskytujú predovšetkým všeobecné súdy, pričom ústavný súd súdnu ochranu v konaní o sťažnosti poskytuje iba vtedy, ak porušenie procesných práv účastníkov konania chránených zákonmi je súčasne aj porušením základného práva alebo slobody upravených ústavou alebo medzinárodnou zmluvou (m. m. I. ÚS 54/97, IV. ÚS 192/08, IV. ÚS 16/09).

20. Ústavný súd musel v prejednávanej veci posúdiť súlad napadnutého rozhodnutia okresného súdu v kontexte zaručenia práva na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie, ktorého porušenie sťažovateľ vidí v tom, že okresný súd nesprávne a svojvoľne rozhodol o jeho odvolaní z funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu.

21. Ústavný súd po posúdení ústavnej sťažnosti s prihliadnutím na relevantnú právnu úpravu uvádza, že pri rozhodovaní o výmene správcu na základe rozhodnutia schôdze veriteľov je rozsah prieskumu konkurzným súdom vymedzený v zákone o konkurze a reštrukturalizácii jednoznačným spôsobom. Súd musí skúmať prípadnú existenciu zákonnej prekážky brániacej novému správcovi vo výkone funkcie a posúdiť, či schôdza veriteľov mohla o výmene správcu hlasovať. Vyplýva to zo znenia § 36 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktorý súd inštruuje k tomu, aby sa pri rozhodovaní o výmene

správcu zaoberal výlučne týmito dvoma kritériami. Konkurzný súd preto pri vymenovaní nového správcu skúma, či sú na jeho strane splnené všetky zákonné požiadavky (napríklad podľa § 4 a § 7 zákona č. 8/2005 Z. z. o správcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), a pri doterajšom správcovi sa obmedzuje na posúdenie toho, či schôdza mohla o jeho odvolaní hlasovať. Z jazykového výkladu § 36 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii vyplýva, že nejde o hĺbkový prieskum priebehu schôdze z formálnej a obsahovej stránky, ale posúdenie toho, či boli splnené všetky podmienky predpokladané na to, aby k rozhodovaniu o odvolaní správcu mohla schôdza veriteľov pristúpiť (pozri § 36 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii).

22. Uvedené ponímanie zodpovedá aj vnútornej logike zákona, ako aj inštrumentáriu, ktoré majú účastníci konkurzného konania k dispozícii. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii v § 35 ods. 8 priznáva veriteľom právo obrátiť sa na konkurzný súd s návrhom na preskúmanie, resp. zrušenie uznesení schôdze veriteľov, ak na nej do zápisnice uplatnili odôvodnenú námietku rozporu prijatého uznesenia so zákonom, pričom ak je uznesenie schôdze veriteľov v rozpore so zákonom, súd uznesenie schôdze veriteľov do siedmich dní od doručenia návrhu zruší. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii vymedzuje mechanizmus, akým sa možno domôcť nápravy v prípade nezákonného postupu na schôdzi; možno rozumne predpokladať, že zákonodarca cielene priznal takéto právo iba veriteľom. V tejto súvislosti ústavný súd dodáva, že z obsahu zápisnice zo schôdze veriteľov nevyplýva žiadna námietka veriteľa ani žiadna iná zmienka (napr. samotného sťažovateľa ako zvolávateľa, resp. osoby organizujúcej priebeh schôdze) o akomkoľvek nedostatku schôdze. Žiada sa preto poznamenať, že konkurzný súd, ktorému zákon ukladá rozhodnúť o výmene správcu bezodkladne a len na podklade zápisnice zo schôdze, nemá dôvod nad akýmkoľvek nedostatkom schôdze uvažovať.

23. Ak sa sťažovateľ odvoláva na rozdielny rozsah hlasovacích práv, ústavný súd musí uviesť, že právna úprava konkurzu obsahuje osobitné konanie o priznaní hlasovacích práv veriteľovi (§ 32 zákona o konkurze a reštrukturalizácii), ktorého pohľadávka bola popretá, v rámci ktorého súd rozhoduje, či veriteľovi, ktorého pohľadávka bola popretá, prizná hlasovacie práva na schôdzi veriteľov. Zákon aj v tomto prípade vymedzuje hľadiská

(§ 32 ods. 2 a 3), ktoré má súd pri rozhodovaní o priznaní hlasovacích práv zohľadniť, pričom platí, že dotknutý veriteľ sa môže proti rozhodnutiu súdu o nepriznaní hlasovacích práv odvolať. Rozsah hlasovacích práv na schôdzi veriteľov je určovaný v osobitnom súdnom „sub-konaní“, z ktorého výsledkov musí správca pri počítaní hlasov na schôdzi veriteľov vychádzať, pretože je nimi viazaný.

24. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať takú ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (z novších rozhodnutí napr. I. ÚS 418/2019, ktoré zároveň odkazuje na staršie rozhodnutia I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

25. K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení či nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (m. m. IV. ÚS 362/09, m. m. IV. ÚS 62/08).

26. Zo žiadneho z týchto hľadísk ústavný súd nezaznamenal také nedostatky, ktoré by dosahovali ústavnoprávny rozmer v namietanom postupe a rozhodnutí okresného súdu. Možno zhrnúť, že zákonodarca zrozumiteľne ustanovil, že konkurzný súd nemá pri rozhodovaní o odvolaní správcu skúmať prípadné nedostatky v priebehu schôdze, ako ich vymedzil sťažovateľ. Pre ich nápravu zároveň zákon o konkurze a reštrukturalizácii pozná osobitné procesné postupy. Ak napríklad sťažovateľ namieta, že konkurzný súd rozhodol o priznaní hlasovacích práv v obdobných prípadoch rozdielne, je vecou

dotknutých veriteľov, aby na svoju obranu použili zákonom ustanovený postup; obdobne je veriteľom priznaný osobitný postup pre namietanie nedostatkov schôdze. Z obsahu napadnutého rozhodnutia (bod 3 odôvodnenia) vyplýva, že okresný súd v zákonom vymedzenom rozsahu preskúmal a odôvodnil splnenie podmienok pre svoj výrok. Ústavný súd preto nemohol identifikovať žiadnu svojvôľu v postupe okresného súdu, naopak, okresný súd postupoval v hraniciach vytýčených relevantnou právnou úpravou. Napadnuté rozhodnutie nemožno považovať ani za neodôvodnené; splnenie podmienok podľa § 36 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii je odôvodnené dostatočným spôsobom. Pre úplnosť ústavný súd poznamenáva, že paušálne nie je možné vylúčiť, že aj uznesenie konkurzného súdu o ustanovení či odvolaní správcu môže byť zaťažené ústavnoprávnym excesom (napríklad vo veci sp. zn. IV. ÚS 467/2018 ústavný súd zrušil uznesenie o ustanovení správcu z dôvodov neskúmania, resp. nenaplnenia zákonom požadovaného osobitného kvalifikačného predpokladu pre správcu finančnej inštitúcie), súčasne je potrebné uviesť, že vzhľadom na „technickú povahu“ uznesenia o vymenovaní či odvolaní správcu, ako aj dôvody, ktoré takémuto postupu súdu predchádzajú, pôjde o výnimočné prípady.

27. Ústavný súd z uvedených dôvodov konštatuje, že napadnutým postupom ani napadnutým rozhodnutím okresného súdu nedošlo k porušeniu sťažovateľovho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ani práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

28. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júna 2020

Miroslav DURÍŠ
predseda senátu